

NOVETATS DE NARRATIVA D'AUTORS TRADUÏTS

Cartes d'enlloc

JOAN AGUT

Antonio Tabucchi, *Es va fent més i més tard*. Traducció de Pau Vidal. Edicions 62. Barcelona, 2002.

Antonio Tabucchi (Vecciano, 1943) és un dels autors més destacats de la Itàlia contemporània. La seva obra, ja extensa, ha traspassat les fronteres del seu país i ha esdevingut un dels punts culminants de la literatura europea actual. Entre els seus mèrits hi ha el d'haver donat a conèixer a Itàlia l'escriptor portuguès Fernando Pessoa, una de les figures cabdals de la literatura europea del segle XX. El més portuguès dels narradors continentals ha editat gran part de la seva obra en català des dels anys vuitanta, quan Pòrtic va publicar *Petits equívocs sense importància* i *El fil de l'horitzó*. Ja al 1993, Bromera presentaria *Nocturn a l'Índia* abans que Edicions 62 publicqués gairebé tota la resta de les seves novel·les i narracions, com ara *El cap perdut de Damasceno Monteiro*, *Piazza d'Itàlia*,

Somni de somnis, *Els tres últims dies de Fernando Pessoa*, *Afirma Pereira*, *La gastritis de Plató* i *Rèquiem*. *Es va fent més i més tard* és la seva darrera obra. Ha guanyat els premis Médicis, Selezione Campiello, Dei Lettori i el Prix Européen Jean Monnet.

Es va fent més i més tard, que l'autor presenta com una novel·la, és un conjunt de cartes escrites per personatges masculins, adreçades sempre a diferents dones. En un cert sentit, més que una novel·la, la darrera obra de Tabucchi és un recull de narracions curtes en forma epistolar. Des del punt de vista formal, l'obra no relata una història única sinó diverses, encara que hi ha en totes les cartes un fons comú, cosa que permet considerar el llibre com una novel·la. El mateix autor ens explica en el *Post scriptum* del llibre la gènesi diferent d'algunes de les epístoles. Algunes fins i tot foren publicades amb anterioritat a la novel·la, com *Forbidden Games*. Però és el conjunt el que compta.

Pel que fa al rerefons, l'autor confessa que una carta és un

equivoc missatger; que tots hem rebut almenys un cop a la vida una carta que semblava provenir d'un univers imaginari. La carta constitueix un espai real per a qui l'escriu però fictici per a qui la rep, i que ens fa creure que la carta supera la distància que ens separa de la persona a qui l'hem adreçada. De cartes n'hi ha de moltes menes, des de la que ens escrivim a nosaltres mateixos fins a la que escrivim a una persona morta, sense descartar aquelles missives que escrivim a Déu. Potser la carta més inquietant de totes és aquella que no hem escrit mai però que estàvem convençuts que escriuríem, en certes nits d'insomni, i que sempre hem deixat per a l'endemà. El comú denominador de les epístoles de Tabucchi és que són cartes d'amor. Cartes d'amor escrites des de la rancúnia, el ressentiment, la nostàlgia i el plany i generalment adreçades a l'amada absent, perduda en les



El narrador italià Antonio Tabucchi

cartes de Tabucchi hi traspua una intensa emoció amarada de literatura, amb constants referències culturals, des de l'òpera a la reflexió filosòfica, des de la música a la drogoaddicció o la mort violenta. Algunes evocuen el paradís perdut de la infantesa, la recança per la pèrdua de l'estimada, el remordiment davant del temps que hom ha deixat escapar entre els dits dels anys o la serena tendresa de l'amor dels vells.

En definitiva, *Es va fent més i més tard* és un llibre que reflecteix les polièdriques formes de l'amor, i qui sap també si és un homenatge a l'imaginari humà, divers, profund i misteriós com la mateixa vida. I Tabucchi ho fa amb una sensibilitat exquisida, cor-prenedora, amb un alt

voltatge emotiu. L'emoció que transita al llarg del llibre té com a contrast tota la càrrega intel·lectual, de vegades irònica, d'un escriptor reflexiu que pondera el dolor i el goig del nostre segle. La traducció de Pau Vidal és magnífica i l'obra és un d'aquells llibres que no s'haurien de deixar perdre. Novel·la o no, *Es va fent més i més tard* és una obra d'alta literatura.

ombres de la distància o desapareguda en l'altra riba de la mort. Escrites en moments diferents, cada lletra respon a una incitació diversa: la contemplació d'una pintura, el record d'una cançó, i l'evocació d'un amic que un dia va marxar cap al més enllà sense bitllet de tornada o d'inspiració literària com un fragment d'una novel·la encara no escrita. En totes les

LLIBRERIA CATALÒNIA



1924

Autors que signaran les seves obres a la parada del Passeig de Gràcia 2-6 (Entre el carrer de Casp i la Ronda de Sant Pere)

D'11 a 12 h.	De 12 a 13 h.	De 13 a 14 h.	De 17 a 18 h.	De 18 a 19 h.	De 19 a 20 h.	De 20 a 21 h.
F. Sánchez Dragó "Carta de Jesús al Papa"	Manuel Vázquez Montalbán "Erec y Enide"	Josep M. Espinàs "Temps afegit" "A peu per Galícia"	Andreu Buenafuente "Allò que dèiem"	Alberto Vázquez-Figueroa "Todos somos culpables"	Javier Cercas "Soldados de Salamina"	José Luis de Vilallonga "La flor y nata"
Rosa Regàs "La cançión de Dorotea"	Joan Agut "L'arbre de la memòria"	Aprile Pino "Elogio del imbécil"	David Castillo "No miris enrere"	Dr. Eduard Estivill "Vamos a la cama"	Carlos Bardem "Buziana o el peso del alma"	Maria Barbal "Camins de quietud" "Cicle del Pallars"
Francisco Ibáñez "Mortadelo y Filemón"	Joan Triadó "Dies de memòria 38-40"	Carles Capdevila "Jo vull ser famós"	Lucía Etxebarria "En brazos de la mujer fetiche"	G. Martín Garzo "La soñadora"	Jesús Moncada (traducció) "El Comte de Montecristo"	Maria Antònia Olivé "Crineras de foc"
Eugenia Rico "La muerte blanca"	Roger Allier / Marcel Gorgori "Cinc cèntims d'òpera"	Xavier Roig "Ni som ni serem"	Ferran Monegal "Telefauna ibérica"	Xavier Sala "Economía liberal"	Almudena Arteaga "La Beltraneja"	
Jorge Molist "Presagio"	Luis Sepúlveda "Hot Line"	Víctor Alexandre "Jo no sóc espanyol" "Despullant Espanya"	Marcos Ordóñez "Comedia con fantasmas"	Paula Izquierdo "Anónimas"	Josep Riera "Jo sóc aquest que em dic Ausiàs Marchi"	
J. de Saint Aymour "Apocalipsis"	Pepe Rodríguez "Morir es nada"	Félix Martínez "Los señores de Barcelona"	Cristina Falleras "La otra enciclopedia catalana"	Abel Caballero "El hombre que tenía miedo al mar"	Vicenç Villatoro "La ciutat del fum"	
P. González Gregorio "Nápoles 23"	Matilde Asensi "El último catón"	Javier Sierra "El secreto egipcio de Napoleón"	J. M. Sanz 'Loquillo' "El chico de la bomba"	Gaspar Hernández "Mandra"	Forges "Números pares, impares e idiotas"	
Vicki Sherpa "Una maestra en Katmandú"	Anna Maria Moix "24 horas con la Gauche divine"	Lax'n busto "Lax'n busto, de watt a watt"	B. Izaguirre / G. Galiana "Recetas para enamorar, seducir y amar"	Alain de Botton "El arte de viajar"	Ferran Torrent "Societat Limitada"	
Albert Salvadó "El relat de G. Psarris" "Un vot per l'esperança"	Anna Tortajada "Crònica d'una reina"	Màrius Serra "Verbàlia"	Tico Medina "Humanas y divinas"	J. Antonio Cebrián "Passatges de la Història"	Isabel-Clara Simó "L'home que volava en trapezi"	
Dr. Eduard Castellarnau "La ruta del silenci"	Núria Amat "Reina amèrica"	Toni Sala "Petita memòria d'un mestre de secundària"	Colm Toibin "Crònica de la noche"	Sergi Belbel "Ivern, una història de terror"		
Victòria Bermejo / Miguel Gallardo "Contes per explicar en 1 minut"	Rafael Torres "Victimas de la victoria"	Baltasar Porcel "Les maniobres de l'amor"	Assumpta Roura "El bolero de caperucita"	Javier Tomeo "Cuentos perversos"		
	Carme Ruscalleda "Cuinar per ser feliç"	Eva Piquer "Una victòria diferent"	Santiago Vidal "In-Justicia"	Enrique Murillo "¿Qué nos pasa?"		
	Pilar Rahola "Els amants de Tània"		A. Jorodorowsky "La danza de la realidad"	Remei Ribas "La cuina de l'àvia Remei"		
			Agustí Rodés "Joan Gamper"	Antoni Escribano "Compte enrere"		